

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bérces László ügyvéd (...) által képviselt felperes neve(...) felperesnek, a Simon Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Simon Enikő ügyvéd) által képviselt, ... (...) I. r. alperes és a Fekete Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Fekete Csaba ügyvéd) által képviselt, ... (...) II. r. alperes ellen, védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 1.P. 633.363/2005/26. számú ítélete ellen az I. r. alperes által 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles az I. rendű alperes 15 napon belül a felperesnek 12.500 (Tizenkettőezer-öt száz) Ft másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. r. alperes 2005. október 27-től azzal, hogy „JIM BEAM” megjelöléssel ellátott whiskey terméket hozott be az országba és azt forgalmazta, bitorolja a felperes ... lajstromszámú védjegyét. Megállapította továbbá, hogy a II. r. alperes 2005. október 27-től 2006. július 25-ig azzal, hogy „JIM BEAM” megjelöléssel ellátott whiskey terméket forgalmazott, bitorolta a felperes ... lajstromszámú védjegyét. Kötelezte az I. r. alperest a jogsértő magatartás abbahagyására és eltiltotta az I. és II. r. alperest a további jogsértéstől. Feljogosította a felperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét - az alperesek költségén - a ..., a ... és a ... című magazinokban egy-egy alkalommal, ¼ oldal terjedelemben közzétegye. Kötelezte az I. és II. r. alperest, hogy 30 napon belül - 2005. október 25-i kezdő időponttól - a beszerzési és értékesítési számlák csatolásával szolgáltatassanak adatot a jogsértő termékek forgalmazásában résztvevőkről. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy leletezés terhével rójon le az iratoknál 8 napon belül további 21.000 Ft kereseti illetéket. Kötelezte az I. és II. r. alpereseket, hogy

fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül személyenként 250.000 - 250.000 Ft perköltséget.

Az elsőfokú ítélet tényállása szerint a felperes a jogosultja az 1991. június 27-i elsőbbségű „JIM BEAM” szóvédjegynek, amelynek oltalma a 33. áruosztályban „alkoholtartalmú italok, whiskey, főleg bourbon whiskey” termékekre vonatkozik.

A felperes 2005. októberében szerzett tudomást arról, hogy az I. és II. r. alperesek olyan whiskey termékeket forgalmaznak Magyarországon, melyet az I. r. alperes importál is, amelynek a csomagolásán „...” felirat szerepel, amelynek első két szövelemme a felperesi védjegyszóval azonos. A termékcímke mellett a pótcímkén importőrként, illetve forgalmazóként van feltüntetve az alperesek neve.

Az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak az alpereseknek azon védekezését, miszerint a védjegyoltalom a Vt. 16. § (1) bekezdése szerint kimerült. A Pp. 164. § (1) bekezdésére hivatkozva megállapította, hogy mivel az alperesek hivatkoztak arra, hogy védjegyjogosulti engedéllyel forgalmazott árurol van szó, illetve, hogy a védjegyjogosult forgalmazói hálózatába tartozó cégektől szerezték be az árut, ezért őket terheli az állítás bizonyítása, amelynek nem tettek eleget.

Az I. r. alperes által csatolt okirati bizonyítékokat a következők szerint értékelte:

Az I. r. alperes holland kereskedelmi partnereitől származó nyilatkozatokat az elsőfokú bíróság nem találta alkalmasnak a védjegy jog kimerülésének bizonyítására, azzal az indokolással, hogy azok a termékeket nem teszik beazonosíthatóvá, másfelől nem igazolják, hogy a holland cégek rendelkeznek a védjegyjogosulttól engedéllyel.

A mellékelt termékfotók - amelyeken lévő termékcímkén szerepel két európai, prágai és glasgow-i cég neve - alapján sem látta igazoltnak a védjegyjogosulti engedélyt, mivel önmagában a cégnév feltüntetése még nem bizonyítja a hozzájárulást, továbbá a fotók azt sem igazolják, hogy azok az I. r. alperes termékei lennének, hiszen azokról számlákat sem csatolt és azokon az I. r. alperes neve nem szerepel.

Az I. r. alperes által csatolt AAD termékkísérő okmány pedig csak a termék beszerzésének forrásának igazolására látta alkalmasnak, azt azonban nem bizonyítja, hogy a terméket a védjegyjogosult vagy engedélyével más hozta volna az EGT területén forgalomba.

Kitért arra is, hogy az I. r. alperes nem tudott megfelelő magyarázattal szolgálni arra, hogy a felperes által csatolt (európai forgalmazó cégek nevét nem feltüntető) címkéjű árukon szereplő magyar nyelvű címkéken miért található meg a neve. A termékcímkéken szereplő un. LOT-kódok tekintetében - amelyekkel igazolható, hogy a termék EGT piacára gyártott áruk-e - az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a felperesnek nem kötelessége feltárnia a kódsor jelentését, hiszen nem a felperesnek, hanem az alpereseknek kell bizonyítaniuk, hogy az általuk forgalmazott termék nem jogsértő.

Mindezek alapján a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 27. § és 12. § (2) bekezdés a) pontja, illetve a (3) bekezdés b) és d) pontjai alkalmazásával állapította meg a védjegybitorlást és alkalmazta a Vt. 27. § (2) bekezdése szerint a felperes által kért szankciókat.

A felperes javára megállapított perköltség összegét mérlegeléssel, a felperes által megjelölt összegnél alacsonyabban állapította meg. A felperes által csatolt számlát a költségek igazolására nem fogadta el, mivel az nem a felperestől, hanem annak anyavállalatától származott és a felperes nem tudta igazolni, hogy e cég a leányvállalatától a költségek viselését átvállalta volna.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. r. alperes fellebbezett, annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hibás tényállást tárt fel és abból helytelen következtetést vont le, a jogszabály téves alkalmazásával.

Állította, hogy az általa csatolt fényképek szerinti termékeket forgalmazta, amelyeken lévő termékcímkéken a prágai, illetve glasgow-i cégek neve szerepel. Előadta, hogy az eljárás során már nem rendelkezett Jim Beam termékekkel, amelyet a 2006. június 1-i foglalási jegyzőkönyv igazol, ezért csak mintapéldányokról tudott fényképet készíteni.

A Pesti Jövedéki Adójegy és Zárjegyhivatal ténymegállapítási jegyzőkönyvével kívánta cáfolni az elsőfokú ítéletnek azt a hivatkozását, miszerint ténylegesen nem az általa mellékelt fényképen szereplő árukat forgalmazza. A fellebbezéséhez mellékelt jegyzőkönyv ugyanis azt tartalmazza, hogy a lefoglalt termékekről fényképek készültek. Csatolta továbbá az ott készült felvételek egyikét, előadva, hogy arról megállapítható, hogy az általa importált termék hátcímkéjén szerepel a ... felirat. A felperes pedig már a keresetében rögzítette, hogy az EGT piacára szánt whiskey termékei italcímkéjén látható annak a forgalmazónak a neve és címe, aki engedéllyel rendelkezik. Ezért nem igényel külön bizonyítást - az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben - az, hogy a prágai, illetve glasgow-i cégek védjegyjogosulti hozzájárulással rendelkeznek-e, mert azt a felperes saját nyilatkozata igazolja.

Ezzel szemben a felperes által csatolt termékminta - amelyen nem található a két európai cég neve - nem igazolja a fellebbezés szerint a jogsértés megtörténtét, tekintettel arra, hogy a termékek megvásárlását a felperes igazolni nem tudta és továbbra is arra hivatkozott, hogy a termékeken szereplő pótcímke nem az általa (I. r. alperes) használt címke. Érvelése szerint a Pp. 164. § (1) bekezdésének megfelelően a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a kifogásolt terméket ki forgalmazta.

Tévesnek találta az ítéletnek azon megállapítását, hogy Magyarországon csak olyan termékek forgalmazhatók, amelyek a védjegyjogosult forgalmazói hálózatába tartoznak, vagy olyan személytől lettek beszerezve, aki a védjegyjogosulttól, vagy

az ő hozzájárulásával mástól engedéllyel rendelkeznek a termékek forgalomba hozatalához. Álláspontja szerint ilyen engedélyre nincs szükség a Vt. 16. § (1) bekezdése folytán, mivel ilyen engedélyre csak az első forgalmazónak van szüksége, azt követően a forgalmazás megengedett.

Érvelése szerint a felperes azt a piackorlátozó nemzetközi gyakorlatot kívánja folytatni Magyarországon, miszerint unión kívüli védjegyjogosultak csak néhány uniós forgalmazóval kötnek védjegyhasználati szerződést és viszonteladási tilalmat kötnek ki. Magyarországon kizárólag a ...-vel kötött a felperes szerződést és ilyen szerződést kötött Csehországban a már említett prágai, illetve Nagy-Britanniában a glasgow-i cégekkel. Ezek a szerződéses kikötések azonban nem akadályozhatják a védjegyoltalom kimerülését, amelyet a 2005/ 19/04 számú ... kontra ... ügyben hozott Európai Bíróság által hozott ítélet is kimondott. Ennek alapján a jogszabályoknak megfelelően hozta be az EGT területéről a perbeli termékeket és jogszerűen forgalmazta azokat.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adott helyt bizonyítási indítványának, de annak indokát nem adta.

Végül tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság döntését abból a szempontból is, hogy a védjegybitorlás 2005. október 27-től folyamatosan megvalósulna, hiszen a 2006. június 1-i foglalási jegyzőkönyv szerint már nem találtak Jim Beam terméket és azóta sem fordul elő ilyen.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Hangsúlyozta, hogy az alperes elismerte az elsőfokú eljárásban, hogy a kérdéses terméket forgalmazza, azokat a két holland cégtől szerzi be, akiknek azonban semmilyen jogosultságuk a forgalmazásra nincs. Nyilatkozata szerint Magyarországon a ... forgalmazza a felperes termékeit, amely pótcímkén jelzi jogosultságát. Felmutatott a másodfokú tárgyaláson további két terméket, amelyek palackján ugyancsak látható volt az I. r. alperes pótcímkéje. Az egyik üvegen az alperes által 20/A/1. alatt csatolt címkéhez hasonló formájú, de egy literes palackra vonatkozó pótcímke volt, míg a másik üvegen egy harmadik féle méretű címke volt látható, amely ugyancsak az I. r. alperest, mint importálót tüntette fel, más európai forgalmazó megjelölése nélkül.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett körben bírálta felül. A felperes nem fellebbezett a meghaladó kereset elutasítása - az alacsonyabb összegben megállapított perköltsége - tekintetében és nem élt fellebbezéssel a II. rendű alperes sem a terhére megállapított jogsértés és a marasztalása miatt, ezért az ítélet e részeit a másodfokú bíróság nem érintette, az jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezéssel érintett körben bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta és annak alapján helyes döntést hozott, azzal és indokaival a másodfokú bíróság egyetért. Helytállóan állapította meg a Vt. 27. § és 12. § (2) bekezdés a) pontja, illetve a (3) bekezdés b) és d) pontjai alapján, hogy az I. r. alperes védjegybitorlást valósított meg a „JIM BEAM” megjelöléssel ellátott whiskey termékek behozatalával és forgalmazásával, mivel nem tudta bizonyítani a Vt. 16. §-ának megfelelően a védjegyjog kimerülését, vagyis hogy a védjegy használata olyan árukkal valósult meg, amelyeket a védjegyjogosult felperes hozott forgalomba, vagy amelyeket kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Gazdasági Térségben.

Megfelelő indokait adta annak, hogy a védjegy használatának hiányára és a védjegyjog kimerülésére vonatkozó alperesi védekezés kapcsán csatolt bizonyítékokat - a holland kereskedelmi partnerek nyilatkozatát, a termékek fotóit, az un. AAD termékkísérő okmányt - milyen okból nem fogadta el az alperesi állítás igazolására.

A fellebbezés kapcsán csupán azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy a védjegyjog kimerülésére vonatkozó, a Vt. 16. §-ában írt szabály szerint a védjegyjogosult nem léphet fel a védjegy használatával szemben az EGT-n belül, feltéve, hogy az EGT területén a forgalomba hozatal általa vagy a hozzájárulásával történt. Amennyiben a védjegyjog kimerülése megállapítható, akkor a védjegy használatához a védjegyjogosult további engedélyére valóban nincs szükség. Ehhez elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy jogszerű volt-e az áruk EGT-n belüli forgalmazása és ezzel kapcsolatban a jogkimerülésére hivatkozó alperesre hárul a bizonyítás terhe. Ezt követően merülhet fel annak vizsgálata, hogy a nemzeti piacok elválasztásának a veszélye fennáll-e. Az I. r. alperes azonban a jelen esetben a holland kereskedők nyilatkozataival nem bizonyította az EGT területén történt forgalomba hozatal jogszerűségét, ezért a viszonteladói hálózat piackorlátozó szerepével szükségtelenül érvelt a fellebbezés.

A másodfokú bíróság az I. r. alperes által késedelmesen, csak a fellebbezéséhez csatolt új bizonyítékokat, a ténymegállapítási jegyzőkönyvet és egy Jim Beam termékről készült fényképet, a Pp. 235. §-a alapján figyelmen kívül hagyta a felülbírálat során. Megjegyzi azonban, hogy a csatolt jegyzőkönyvből csupán annyi állapítható meg, hogy fényképek készültek, de a fényképről nem állapítható meg a felvétel időpontja.

A fellebbezés azt alappal sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adott helyt bizonyítási indítványának, de annak indokát nem adta.

A Pp. 221. §-ának (1) bekezdése alapján az ítélet indokolásában - többek közt - utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Az egyébként mindenben helytálló ítéleti indokolás e hiányát a másodfokú bíróság nem találta hatályon kívül helyezésre okot adó hibának, mivel az orvosolható volt a rendelkezésre álló peradatok alapján. Egyetértett ugyanis a másodfokú bíróság azzal, hogy az elsőfokú bíróság a felajánlott bizonyítást mellőzte, hiányzó indokait a következőkkel egészíti ki.

Az I. r. alperes a 20/A/1. számú beadványában a holland kereskedelmi partnerei képviselőinek a meghallgatását indítványozta a termékek Unión belüli beszerzésének további igazolására, illetve a prágai és a glasgow-i cégek nyilatkoztatását kérte arról, hogy a felperes üzleti partnereiként jogosultak-e a Jim Beam termékek forgalmazására.

A holland cégek megkeresése nem volt indokolt, mivel a felperes nem vonta kétségbe azt az I. r. alperesi állítást, hogy az Unióban, nevezetesen Hollandiában szerezte be a védjeggyel ellátott termékeket, hanem azt állította, hogy a forgalmazásra a holland cégek sem voltak jogosultak. A holland cégek tettek írásbeli nyilatkozatot a peres eljárás során az I. r. alperes felé és maguk sem nyilatkoztak a perbeli árukat érintően.

A prágai és a glasgow-i cégek nyilatkozatainak beszerzése pedig azért volt szükségtelen, mivel a felperes nem a cseh illetve skót cégek felirataival ellátott hátcímkéjű termékeknek a behozatalát illetve forgalmazását kifogásolta, hanem olyan üres hátcímkéjű áruk tekintetében állította a védjegybitorlást, amelyen külön pótcímkén került megjelölésre az I. r. alperes, mint importőr.

Ezt meghaladóan azonban az elsőfokú bíróság ítéletében minden felvetett kérdésre megfelelően válaszolt, helyes indokait megismételni szükségtelen.

A kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - nem fellebbezett részt nem érintve - helyben hagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Az eredménytelenül fellebbező I. r. alperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pernyertes felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság által kifejtett érvekkel egyezően ugyanis a másodfokú bíróság sem látott lehetőséget arra, hogy a felperestől eltérő, perben nem álló harmadik személy és a felperes jogi képviselője között létrejött megbízási szerződésben szereplő óradíj kerüljön elszámolásra.

Budapest, 2008. január 8.

Tóth Lászlóné dr. s.k.

a tanács elnöke

. Lesenyei Terézia s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna

bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő